

дакторъ на в. „XIX Вѣкъ“, (който засега чрѣзъ приятелството си съ г. Гамбета, играе една значителна роля), г. Aimard, директоръ на Agence Havas, който е тъй също много влиятеленъ и други нѣкои. На други личности, като г. Гамбета, Girardin и пр. искатъ да ме прѣставятъ, щомъ като дойде другарътъ ми, за да бѫде по-официално, затова и отсѫтствието на д-ръ Янколова двойна врѣда ни принася. Тия приятели ме съвѣтватъ за най-добрѣ, първо да се прѣставимъ на г. Вадингтона и послѣ на други, и намѣриха за по-умно нищо да не споменуватъ въ печата за сега за нашата мисия, додѣто не се приемемъ отъ министра, защото инакъ, казватъ, могатъ да ни поврѣдятъ. За жалостъ обаче отъ всичко, шо слушамъ тукъ за сегашното французко министерство, азъ взехъ да губя надежда за сполука при г. Вадингтона, най-вече слѣдъ разговора, който имахъ съ князъ Голицина, първи секретаръ на тукашното руско посолство. Князъ Голицинъ ме прие вмѣсто Бахметиева, до когото азъ имахъ тукъ писмо и който отсѫтствува. Първиятъ секретаръ на руското посолство ми каза, че за жалостъ отъ Франция засега почти нищо не може да се очаква; че француузите се грижатъ повече за изборите си, за постовете и за оперите си отколкото за външната политика. „Недѣлите чака много отъ г. Вадингтона, ми каза князъ Голицинъ; той е англичанинъ и се трижи повече за портфейла си отколкото за берлинския трактатъ; когато единъ посланникъ тукъ му дава нѣкоя важнаnota, на която иска незабавенъ отговоръ, и чака той отговоръ 15 дена, какво искате повече? Сега той е отдѣхналъ малко, защото отлагането на сената и камарата до първата и втората недѣля на май му даде поне увѣрение, че за единъ мѣсецъ е сигуренъ, че нѣма да падне. Колкото за другите французи политици, на стотѣ едва ли двама разбиратъ, какво нѣщо е положението на Източна Румелия“. Князъ Голицинъ прибави още, че не вѣрва днесъ за днесъ Франция да вземе инициатива за нѣщо, защото и самъ народътъ не ще да се бѣрка правителството въ външните работи и че щомъ се вѣрне князъ Орловъ, рускиятъ посланникъ тукъ, ще му говори за насъ и ще ни пише, кога може да ни види. Князъ Орловъ не се очаква тукъ по-рано отъ срѣда 29 того.

Всичко, което ми каза князъ Голицинъ относително до незнанието и равнодушието на французската публика спрѣмо